

בש"פ 8072/20 - ניר דהאן, דניאל אפללו, דודו אמברוט נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8072/20

בש"פ 8073/20

כבוד השופט י' עמית

לפני:

המבקש בבש"פ 8072/20: ניר דהאן

המבקשים בבש"פ 8073/20: 1. דניאל אפללו
2. דודו אמברוט

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשות רשות לערור על החלטת בית המשפט
המחוזי תל אביב בתיק 43805-11-20 שניתנה
ביום 18.11.2020 על ידי כבוד השופט צ' קפאח

בשם המבקש בבש"פ 8072/20: עו"ד נס בן נתן
בשם המבקשים בבש"פ 8073/20: עו"ד יפעת שוורץ סיל ועו"ד נס בן נתן

החלטה

בקשות רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט צ' קפאח) מיום 18.11.2020, שקיבל ערר על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופטת ש' בן יצחק) מיום 16.11.2020, והורה על מעצר ביניים של המבקשים בבש"פ 8072/20 והמבקש בבש"פ 8073/20 (להלן יחד: המבקשים). בהינתן ששתי הבקשות נסבות על אותה הפרשה, ההחלטה בהן ניתנת במאוחד.

1. המבקשים נעצרו ביום 5.11.2020 יחד עם חשודה נוספת, בחשד לביצוע עבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה בצוותא מקשישים. ביום 12.11.2020 שוחררו המבקשים למעצר בית בתנאים מגבילים נוכח התמשכות החקירה, ומשנמצא כי בהתחשב בעוצמת עילות המעצר ובהתאם להוראות הדין, ניתן להסתפק בחלופת מעצר הולמת ולמנוע

את שיבוש פעולות החקירה שנותרו (מ"י 16575-11-20, השופטת ע' יהב). ערר שהוגש על ההחלטה נדחה, ובמסגרתה נקבע כי חלופת המעצר עליה הורה בית משפט השלום מאיינת את המסוכנות הנשקפת מהמבקשים (עמ"י 33798-11-20, השופטת ל' ביבי).

2. ביום 16.11.2020 הוגש נגד הארבעה כתב אישום וכן התבקש מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים. בית משפט השלום החיל עליהם את תנאי השחרור שנקבעו בהליך מעצר הימים, תוך הוספת תנאי האוסר עליהם לבצע כל עבירת רכוש (מ"ת 39901-11-20). ערר שהגישה המדינה התקבל באופן חלקי, ובית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של המבקשים עד להחלטה אחרת ועל החזרת הדיון לבית משפט השלום (עמ"ת 43805-11-20). בית המשפט המחוזי עמד על כך ששחרורם של המבקשים נבע מכך ש"ארוכה הדרך למיצוי וסיום החקירה", ומשעה שכתב האישום הוגש תוך 72 שעות נשמת הבסיס שעמד ביסוד ההחלטות המורות על שחרורם. למבקשים עבר פלילי המלמד כי פעלו באותה המתכונת וגנבו מקשישים בעבר במקום אחר, וחרף גזר הדין שניתן בעניינם המשיכו וביצעו עבירות באותה הרוח ממש באופן המצדיק את מעצרו. בית המשפט המחוזי הגיע למסקנה שונה ביחס לנאשמת הנוספת שנעדרת עבר פלילי. הערר בעניינה נדחה, ותנאי השחרור שנקבעו לה נותרו כשהיו.

3. מכאן הבקשות שלפניי בגדרן נטען כי ההחלטה על מעצרו של המבקשים פוגעת בזכויותיהם, גורמת לאי צדק קיצוני וסוטה מפסיקתו של בית משפט זה בבש"פ 8015/20 קוניוף נ' מדינת ישראל (20.10.2009) (להלן: עניין קוניוף). לשיטתם של המבקשים, פרק הזמן הקצר שחלף מאז שוחררו ממעצר מעיד על כך שנקודת האיזון לא השתנתה ולא נטען להפרת תנאי השחרור, ניסיון לשבש את החקירה או שינוי נסיבות אחר פרט להגשת כתב אישום.

לשיטת המבקשים בבש"פ 8073/20, יש לדון בבקשתם ב"גלגול שלישי" נוכח היות ההחלטה על מעצרו חריגה ותקדימית, ומכיוון שהמקרה מעורר שאלה משפטיות ציבוריות הנוגעת לאלמנט הציפייה וההסתמכות של חשוד ששוחרר ומתן החלטות סותרות של אותה הערכאה על בסיס נתונים זהים. המבקש בבש"פ 8072/20 (להלן: המבקש) הוסיף וטען להפליה בינו לבין הנאשמת הנוספת שמעורבותה במעשים גדולה יותר, וכי שאלת תוקפה של הלכת קוניוף וסוגיית השבת אדם למעצר לאחר ששוחרר חורגות מנסיבות המקרה הפרטני. עוד טען המבקש, בין היתר, לפגיעה בזכות הטיעון שלו היות ובא כוחו טרם עיין בחומרי החקירה; כי מעורבותו במעשים פחותה; כי יש בחלופה שנקבעה כדי לאיין את מסוכנותו הלאאורית וכך קבע גם בית המשפט המחוזי במסגרת מעצר הימים; וכי שגה בית המשפט המחוזי בהליך דן כשתלה את שחרורו של המבקש בהתמשכות החקירה.

בשל כל אלה, עותרים המבקשים לביטול החלטתו של בית המשפט המחוזי ולשחרורם ממעצר.

4. דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה.

כידוע, רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים מיוחדים המעוררים שאלה משפטיות בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית (ראו, למשל, בש"פ 5764/19 עמר נ' מדינת ישראל (9.9.2019)). חרף הטענות שהועלו בבקשות, לא מצאתי כי עניינם של המבקשים בא בגדר מקרים אלה.

אכן, בעניין קוניוף נקבע כי לא בנקל יעצר נאשם שכבר שוחרר או נאשם שלא נעצר מלכתחילה, וככלל הדבר יעשה אם הנאשם הפר את תנאי שחרורו, אם קיים שינוי נסיבות או במקרים חריגים המצדיקים זאת (בפסקה 28 והאסמכתאות שם). עם זאת, כפי שנזדמן לי לציין אך לאחרונה, אין משמעות הדבר כי "כל אימת שחשוד לא נעצר בשלב מעצר הימים, לא ניתן לעצרו או להטיל עליו תנאים מגבילים לאחר שהוגש כתב אישום" (בש"פ 7813/20 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 (12.11.2020)), והדבר נכון גם לגבי חשוד שנעצר ושוחרר. בענייננו, ניכר מהחלטתו של בית משפט השלום בהליך מעצר הימים כי בבסיס השחרור עמדו התמשכות החקירה וקיומו של ספק בדבר כוונת התביעה להגיש כתב אישום. מכאן קביעתו של בית המשפט המחוזי בהליך שלפני כי הבסיס לשחרור נשט, משהוגש כתב אישום בפרק הזמן הקצר שחלף מאז ניתנו ההחלטות. בית המשפט עמד גם על עברם הפלילי הרלוונטי של המבקשים, והבחין בינם לבין הנאשמת הנוספת, הנעדרת עבר פלילי. בנסיבות אלה, ההחלטה המורה על מעצרו של המבקשים תוך החזרת הדיון לבית משפט השלום תחומה לנסיבות הפרטניות של המקרה, ואינה מגלה עילה להתערבות.

6. סוף דבר, הבקשות נדחות.

ניתנה היום, ח' בכסלו התשפ"א (24.11.2020).

ש ו פ ט